

VÝSLEDKY LIEČBY HYDROCEFÁLIE MOZGU

Náš kolega Bohdan Liaško (bogdan1@gts.lg.ua) informuje o výsledkoch liečby hypertenzi-
onno-hydrocefálneho syndrómu (hydrocefálie mozgu):

Tento príbeh má oslovil 2. júna 2004, keď matka 6-mesačného dieťaťa našla na mojej we-
bovej stránke informáciu a obrátila sa na mňa s prosbou, či nepoznám neurológa, ktorý sa
zaoberá prístrojom SKENAR. Stále som sa snažil zistiť odbornú mienku ohľadom použitia
týchto prístrojov u malých detí, pričom v našom dosť zložitom prípade... Po prekonanej
meningitíde – v pôrodnici bol nakazený stafylokokovou infekciou, diagnóza: hypertenzi-
onno-hydrocefálny syndróm. Dlho sme si písali, presviedčal som ju, že aby čo najskôr začala s
liečbou SKENARom, dal som jej všetky adresy, ktoré poznal – prípad súrny, akútne a nezvy-
čajný (aspoň pre mňa).

Nikto neostal ticho, všetci moji poradcovia aj neznámi ľudia sa ozvali na volanie o pomoci!
Dieťa začali liečiť v právu chvíľu – a tu je posledný dopis od matky malého Danka. Prečítajte
si ho.

Pokiaľ skutočne budete mať záujem – napíšte mi (ich adresu mám).

Dobrý deň, Bohdan,
tu je príbeh nášho Danka.

Dlho som ho písala. A konečne pochopila prečo – dosť ťažko si bolo na všetko spomínať
a znovu prechádzať tým, čo sme museli prežiť. Lenže je už všetko za nami a teraz sa máme
dobro.

Nech môj list dá nádej tým, ktorí ešte pochybujú.

Veľmi pekne ďakujem za všetko!

September 2005, Novorossijsk, Rusko.

===== Príbeh Danka =====

Každá matka vie, aké je to ťažké mať choré dieťa. A ešte ťažšie sa dozvedieť, aké následky to
potom môže mať. Ešte horšie si uvedomovať, že lieky nemôžu vyliečiť úplne a len utlmujú
príčiny choroby ...

Lenže sa nikdy netreba vzdávať, treba hľadať, spoznávať, skúšať – proste konať!

Najmä preto píšem svoj dopis, aby náš príbeh so šťastným uzdravením dal ľuďom nádej,
aby náš príklad podnietil rodičov nevzdávať sa, ale konať a konať spolu s terapeutmi SKE-
NARu, lebo to môže byť jedinou šancou na uzdravenie aj v tom prípade, keď nikto vám ho
už nesľúbi!

Som vďačná zástancovi terapie SKENAR za celú tú informáciu o liečebných metódach, no-
vom prístupe k zdraviu, o SKENARe a za živú účasť na našom príbehu.

Nebolo všetko nadarmo – zvíťazili sme! Zvíťazili sme nad chorobou, aj keď ešte len čiastočne:
pokračujeme v terapii SKENARom a veľmi nám pomáha.

Začínalo sa všetko veľmi strašne – otitída, potom hnisavá meningitída stafylokokovej etio-
lógie, stafylokoková sepsa, ARO a stále návštevy nemocnice, zdĺhavá liečba antibiotikami
– to všetko u 2-mesačného batolaťa...

Chvála Bohu – dostali sme sa z toho, lenže zostali komplikácie – zrasty, hydrocefálo-hy-
pertensionný syndróm (nahromadenie nadbytočnej tekutiny v mozgu), syndróm svalovej

hypotónie.

Nekonečné tabletky a injekcie...Lenže keby pomáhali!

Zlepšenia nebolo a ako polročnému stanovili diagnózu –hydrocefália v štádiu subkompenzácie, lenže to stav neuľahčilo...

Začala som hľadať iné metódy liečby ako by sa dalo ešte pomôcť. Hľadala všade a na internete objavila informácie o SKENARe. Zaujala ma serióznosť prístupu tejto metódy, významné vedecké výskumy, množstvo pozitívnych výsledkov...

Lenže je problém: moje dieťa je maličké a okrem toho má podľa sonografického vyšetrenia cystu v mozgovej blane... Bolo mi povedané, že žiadna elektroliečba! Napísala som hádam každému, komu som len mohla napísať.

Prekvapilo ma, že nikto sa neobrátil chrbtom k nášmu problému! Odvšadiaľ mi odpovedali a upevnili moju nádej na uzdravenie!

„Áno, môžeme pomôcť ... Lenže čím skôr začneme, tým je lepšie! Hydrocefália sa liečí SKENARom bežne a pomerne rýchlo“ – takéto názory mali títo ľudia.

Poslali mi podklady – skúsenosti s použitím SKENARu u detí a pozitívne výsledky liečby, dali adresy lekárov, ktorí robia so SKENARom v našom meste...

Lenže všetko nebolo také jednoduché – niekoľko mesiacov sme boli na pochybách, ktoré vniesol náš neurológ, že prístroj nepomôže a nesmie sa používať, lebo „po meningitíde sa nesmie používať žiadny elektrický prístroj“.

Veľa úsilí ma stalo zlomiť manželov odpor – bol zásadne proti použitiu „neznámej“ metódy a prístroja... Neurológ nedoporučil a manžel veril lekárovi...

Najzarážajúcejším bolo to, že samotný lekár nič nevedel o SKENARe, lenže presadzoval svoj názor!

Čas utiekal a nič dobrého sa nedialo – lieky nepomáhali.

Urobili SONO mozgu - neurosonografiu. Odborník na SONO povedal, že treba podniknúť najsilnejšie metódy: počítač ukazuje, že subarachnoidálne časti (medzihemisferické) sú rozšírené, tekutina sa tam hromadí a vyvoláva rast hlavy, bolesti hlavy a môže spôsobovať komplikácie ešte aj v budúcnosti. Okrem toho SONO ukázalo prítomnosť pseudocysty 3 mm v bočnej mozgovej komore, čo nás najviac odrádzalo...

Lekári navrhovali čo najrýchlejšie urobiť bypass (!) dieťaťu, ktoré ešte nemalo ani rok.

Konečne sme sa rozhodli!

Danko mal jedenásť mesiacov, keď sme začali s terapiou SKENAR.

Našli dobrého odborníka – Kondakovovú Júliu Alexandrovnu (Novorossijsk). Má certifikát zdravotného strediska J.M.Gorfinkela, absolvovala školenia, má kvalitný prístroj SKENAR-97.4. Najviac nám dodávalo nádeje, že už mala skúsenosti s dieťaťom, ktoré malo takú istú diagnózu ako aj my – hydrocefáliu. V konečnom dôsledku bolo vyliečené!

Tak sme začali. Prvú terapiu Danko znášal dobre, avšak intenzitu mu zvolili zatiaľ veľmi malú a aplikovali len na vzdialené časti – ruky, nožičky (pod kolenami a prsty), spodok brucha, chrbát. Začali sme netrpezlivo pozorovať reakcie.

Po prvej terapii chlapec veľmi nepokojne spal, často sa budil.

Po druhej až tretej sa stav zhoršil: dostal nádchu, tiekli mu slzy, sople, sline... Ako nám vysvetlil Bohdan, takým spôsobom vychádzali naše predošlé a nedoliečené choroby, to všetko, čo bolo zanesené dovnútra tabletkami, injekciami – bolo treba teraz opakovane prejsť tou istou cestou. Potom sa to dosť rýchlo upravilo.

Absolvovali sme 9 sedení na rôzne zóny – ručičky, nožičky, chrbát, bruško a samozrejme hlavu (avšak vlasy nestrihali). „Cvičili od nuly“ – najprv s plačom a potom si zvykli: Danko sa držal – len počúval a mlčal!

Dostavil sa prvý výsledok – synček začal dobre jesť, lepšie spával, začal byť samostatnejší a živší – stále v pohybe. Už-už pôjde sám – posúval sa popri stene, rád chodil! Začal vydávať viac zvukov – niečo vo svojej reči, aj pesničky ťahavé začal spievať pri pohľade na obľúbenú hračku.

Netrpezlivo sme očakávali výsledky SONO mozgu.

Prvé výsledky prekvapili všetkých lekárov a nás potešili!

Prvýkrát (!!!) za posledné mesiace SONO ukázalo, že sa rast zastavil (!) a podľa niektorých parametrov je aj zlepšenie! Trochu sa zmenšili rozmery subarachnoidálnej časti a komory mozgu sa zmenšili z 13 mm do normy 8 mm a ako povedal odborník SONO, tekutina už bola jasná a číra, jej tok sa zrýchlil. Neurológ poznamenal, že sa zlepšil svalový tonus.

Toto bola prvá malá udalosť, ale predsa víťazstvo!

O dva mesiace (Danko mal rok a dva mesiace) začali sme s druhou terapiou SKENAR.

Tentoraz Danko ostrihali (ostrihali všetky naše kučery!) a pôsobili SKENARom na hlavu, používali deku OLM (má náš lekár) – a výsledky skutočne boli lepšie!

Tentoraz absolvovali sme až 15 sedení. Boli použité „Tri drážky a 6 bodov“ (chrbtica a tvár), precvičili obličky, pečeň, pankreas, „hviezdu“ na bruchu. Na hlave precvičovali „melón“ a paralely na tvári – s plačom. Ale potom chlapček ihneď zaspával a spal dlho a kľudne!

Výsledky nás jednoducho ochromili! Rapídne zlepšenie!

Odborník na SONO sa stále čudoval našmu veľmi rýchlemu postupu k vyzdraveniu! Aj nás odvedli ukázať moskovským odborníkom, ktorí vtedy boli v diagnostickom stredisku!

Prvýkrát za celú dobu nám napísali: „Zistená pozitívna dynamika“! Aj nás ten vývoj prekvapil! Rozmer subarachnoidálnej časti – neverili sme vlastným očiam – sa zmenšil z 23 mm na 4-5 mm (!), aj medzihemisferická medzera sa zmenšila, čo znamenalo, že sa tekutina už viac nehromadila v blanách, nebol prebytočný vnútrolebečný tlak a hlava sa už nezväčšovala. Aj rozmer pseudocysty sa v bočnej komore trochu zmenšil!

Vcelku odborníci poznamenali: Dá sa dieťa zachrániť, jeho vývoj zodpovedá veku!

Naša lekárka sa veľmi starostlivo nám venovala, hodinu až hodinu a pol cvičila s Dankom! Ku koncu si zvykol a mohol vydržať aj dosť silné impulzy! Najčastejšie sa mu samozrejme chcelo spať – cvičili sme už so spiacim.

Čo hneď bolo vidieť po terapii – chlapček bol veselší a spokojnejší, dobre jedol, niekoľko porcií, čo predtým nebolo a začal viac rozprávať!

Absolvovali sme aj tretiu terapiu SKENARom, keď Danko mal 1 rok a 5 mesiacov.

Stále sa neužívali žiadne tabletky, len sa podávali podporné injekcie s aloe a bylinkový odvar. Znovu víťazstvo, znovu dobré výsledky!

SONO ukázalo ešte lepšie výsledky – príznaky hydrocefálie zmizli úplne, zmizli aj zrasty, ktoré znepokojovali nášho lekára.

A pri poslednom vyšetrení SONO nebola nájdená 5 mm cysta, ktorá tam doteraz bola! Ešte nikdy som nevidela nášho neurológa takým spokojným!

Vysadil všetky svoje lieky (ani nevedel, že už sme ich vysadili a neužívali viac ako polroka!), a povedal, že takéto zlepšenie ho teší, rast hlavy sa pozastavil, tonus svalov je v norme, chlapec vyzerá zdravo – veselý a čulý.

Danko už má rok a osem mesiacov, na pohľad je trochu väčší oproti svojim vrstovníkom, správa sa ako normálne zdravé dieťa, všetkému rozumie, pozerá knihy, s elánom sa hrá so svojimi hračkami, má rád počítač. Je láskavý, veselý a všetečný chlapec. Aj keď veľa nerozpráva. Lenže dúfam, že to časom dobehneme.

Čo prekvapuje (všetci odborníci tvrdia, že je to vedľajší účinok SKENARu!): za celý rok bol len dvakrát alebo trikrát chorý kratšiu dobu – hoci predtým som sa bála s ním vyjsť von: Danko ochorel aj z fúkania vetra!

Naše vlasy narástli a stali ešte hustejšie – kučery až po plecيا!

Toto sú naše vynikajúce výsledky.

Mne ako matke je veľmi príjemné o tom písať, keď vidím svoje zdravé a veselé dieťa, keď pozorujem, ako každý deň rastie a vyvíja sa.

Píšem, aby náš príklad podnietil rodičov nevzdávať sa a používať SKENAR – a mať obdobné vynikajúce výsledky!

Využite túto šancu, SKENAR pomáha organizmu ZMOBILIZOVAŤ SVOJE REZERVY A SAMÉMU zviazať nad chorobou – bez liekov, bez chémie a cudzieho zásahu.

Hľadajte, skúšajte, výsledok sa určite dostaví a to znamená, že aj zdravie!

Ďakujem všetkým, ktorí sa zúčastnili nášho príbehu!!!

Mama malého Danko.

Novorossijsk, september 2005

PS. Pokiaľ by ste mali záujem o bližšie informácie, naša adresa je u autora.

=====

Niekedy si píšeme a takýto list som dostal od Dankovej mamy 11.06.2006 (citujem):

Danko má 2, 5 roka.

Nič ho netrápia – kludné dieťa, všetko chápe, zbožňuje počítačové hry, kde treba myšou a tlačidlami riadiť postavičky a vykonávať určité úkony.

Sám ich zapína a hrá, rozmýšľa – čo a prečo treba urobiť. S deťmi rád hrá futbal, občas aj spadne, trochu mu chýba zručnosť.

Stále sa zamýšľam – čo nás má trápiť alebo znepokojovať?

Treba pokračovať v liečbe, aj keď už nie sú žiadne príznaky choroby?

Naša hlava sa nezväčšuje (toho som sa bála), spí kludne, nemá bezdôvodný plač, rád komunikuje s ľuďmi a najmä s deťmi.

K babičke cestovali autobusom takmer tri hodiny – žiadny problém.

Zatiaľ sa tešíme na leto, more, slnko, čerešne a jahody u babičky.

Danko všetkých pozdravuje!!!“